

Divi Thomae Aqvinatis Doctoris Angelici Opera Omnia

Summa diligentia ad exemplar Romanæ Impreßionis restituta

Complectens Tertiam Partem Summæ Theologiæ. Cum Commentariis
Reuerendiss. D. Thomæ de Vio Caietani Cardinalis S. Sixti, Et Opvscvlis
Eivsdem In tres Tomos distinctis

Thomas <von Aquin, Heiliger>

Venetiis, 1593

4. Vtrum beata Virgo aliquid actiue egerit in conceptione Christi.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-72797](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-72797)

Ar. f. huius
quart.

Ench. e. 38.
to. 3.

Ench. ca. 39.
circa pr. l. 3.

animali, aut excellen-
tius viuente, quam
animal procedens, si
perfecte accipit simi-
litudinem producentis,
perfecte ibi est pater
& filius: si imperfecta
est similitudo, imper-
fecta quoque est ratio
patris filijque ratio.
Declaraturque exem-
plis patris secundum
creationem, & secundum
adoptionem gratiae.
¶ Quoad secundum,
regula est: De aliquo
dictum secundum
perfectam rationem
non dicitur de eodem
secundum imperfec-
tam rationem. Decla-
ratur exemplo de
homine secundum ra-
tionem veri & secundum
rationem picti
hominis, respectu
foris: & patet lite-
ra.

Vbi aduerte, quod
regula intelligitur de
pradicatione simpli-
citer & absolute, hoc
est sine additione al-
liqua. Et in prom-
ptu eius ratio est quia
nomen quodcumque
simpliciter enuntiatum
de aliquo perfecta
ratione illud habente
non significat
diminutionem illi con-
uenire ac per hoc non
secundum imperfec-
tam, sed secundum
perfectam rationem.
Et scito, quod super
ista regula funda-
tur intellectus sacrae
Scripturae, cum de
Iesu Christo loquens
affirmat ipsum esse
Dei filium. ex hoc
enim quod esse filium
Dei, Christo conue-
nit secundum perfec-
tam filiationis Dei
rationem (quia est
naturalis filius Dei)
consequens est, ut
numquam Christus
intelligendus sit fi-
lius adoptiuus, sicut
ceteri sancti cum di-
cuntur filii Dei.

¶ Quoad tertium,
conclusio est, Chri-
stus nullo modo de-
bet dici filius Spiritus
sancti, aut totius
Trinitatis. Proba-
tur: Christus est fi-
lius Dei secundum
perfectam rationem fi-
liationis, ergo neque
ratione creationis, neque
iustificationis, sed so-
lus aeternae genera-
tionis debet dici fi-
lius Dei. ergo nec
Spiritus sancti, nec
Trinitatis debet di-
ci filius. Antecedens
patet. Prima conse-

sanctus fecit corpus Christi, ut di-
ctum est. Ergo Spiritus sanctus
debet dici pater Christi secundum
corpus ab ipso formatum.

SED CONTRA est, quod Augustinus
dicit in Enchiridion. Natus est Christus de
Spiritu sancto non sicut filius, &
de Maria virgine sicut filius.

RESPON. Dicendum, quod nomi-
na paternitatis & filiationis,
& filiationis generationem conse-
quuntur, non tamen quamlibet,
sed proprie generationem uiuentium,
& praecipue animalium. Non
enim dicimus, quod ignis genera-
tus sit filius ignis generantis, nisi
forte secundum metaphoram:
sed hoc dicimus in animalibus,
quorum generatio est magis per-
fecta. Nec tamen omne quod in
animalibus generatur, filiationis
accipit nomen: sed solum illud
quod generatur in similitudine
generantis. Vide, sicut Augustinus
dicit, non dicimus quod capillus, qui
nascitur ex homine, sit filius ho-
minis: nec etiam dicimus quod
homo qui nascitur, sit filius semi-
nis: quia nec capillus habet si-
militudinem hominis, nec homo
qui nascitur ex semine, habet
similitudinem seminis, sed ho-
minis generantis. Et si quidem per-
fecta sit similitudo, erit perfecta fi-
liatio, tam in diuinis quam in huma-
nis: si autem sit similitudo imper-
fecta, erit etiam filiationis imper-
fecta. Sicut in homine est quaedam si-
militudo Dei imperfecta, & in-
quantum creatus est ad imagi-
nem Dei, & in quantum recreatus
est secundum similitudinem
gratiae, & ideo utroque modo po-
test homo dici filius Dei, & quia
est creatus ad imaginem eius,
& quia est ei assimilatus per gra-
tiam. Est autem considerandum,
quod illud quod de aliquo dicitur
secundum perfectam rationem, non est
dicendum de eo secundum ratio-
nem imperfectam: sicut quia
Sortes dicitur naturaliter homo se-
cundum propriam rationem ho-
minis, numquam dicitur homo se-
cundum illam significationem, qua
pictura hominis dicitur homo, licet
forte ipse assimiletur alteri homi-
ni. Christus autem est filius Dei
secundum perfectam rationem fi-
liationis, unde quamuis secundum
humanam naturam sit creatus &
iustificatus, non tamen debet dici
filius Dei, neque ratione creationis,
neque ratione iustificationis, sed
solum ratione generationis aeternae,
secundum quam est filius patris soli.
& ideo nullo modo debet dici
Christus filius Spiritus

ritus sancti, nec est totius Trinitatis.

AD PRIMUM ergo dicendum,
quod Christus conceptus est de
Maria Virgine materia ministrante
in similitudine speciei, & ideo
dicitur filius eius. Christus autem
secundum quod homo conceptus est
de Spiritu sancto sicut de actiuo
principio, non tamen secundum
similitudinem speciei, sicut homo
nascitur de patre suo, & ideo Chri-
stus non dicitur filius Spiritus sancti.

AD SECUNDUM dicendum, quod ho-
mines, qui spiritualiter formantur
a Spiritu sancto, non possunt dici fi-
lij Dei secundum perfectam rationem fi-
liationis: & ideo dicitur filij Dei
secundum imperfectam, quae est
secundum similitudinem gratiae, quae est a
tota Trinitate, sed de Christo est
alia ratio, ut dictum est. Et simi-
liter dicendum est ad Tertium.

ARTICULVS III.

Utrum beata Virgo aliquando actiue egerit
in conceptione corporis Christi.

AD QVARTVM sic proceditur.
Videtur, quod beata Virgo
aliquid actiue egerit in conceptione
corporis Christi. Dicitur enim Damascenus
in 3. li. quod Spiritus sanctus superue-
nit Virgini, purgans ipsam, & vir-
tutem susceptiuam uerbi Dei tri-
buit, simul autem & generatiua:
sed uirtutem generatiua passiuam
habebat a natura, sicut & quilibet
femina: ergo dedit ei uirtutem ge-
neratiua actiuam, & sic aliquando
actiue egerit in conceptione Christi.

¶ Praeterea. Omnes uirtutes animae uege-
tabilis sunt uirtutes actiuae, sicut
Commen. dicit in 2. de anima: sed
potentia generatiua tam in mare
quam in femina pertinet ad ani-
mam vegetabilem: ergo tam in ma-
re quam in femina actiue opera-
tur ad conceptionem prolis.

¶ Praeterea. Femina ad conceptionem
prolis materia ministrat, ex qua
naturaliter corpus prolis forma-
tur: sed natura est principium mo-
tus intrinsecum: ergo uidetur quod
in ipsa materia quam beata uirgo
ministrat ad conceptum Christi,
fuerit aliquod principium actiuum.

SED CONTRA est, quod principium
actiuum in generatione dicitur
ratio seminalis: sed sicut Augustinus
dicit in super Genesim ad litteram
corpus Christi sola materia cor-
porali, per diuinam conceptionis
formationisque rationem de Vir-
gine assumptum est, non autem se-
cundum aliquam rationem semi-
nalem humanam: ergo beata Vir-

ginitas probatur ex
regula premissa.
Secunda uero proba-
tur: quia secundum
aeternam generatio-
nem solius Patris est
Filius.

Super Questionem
trigesimam secundam
Articulum quartum.

Tertius clarus
notando, quod non
est questio, an
actiue egerit, sed an
actiue egerit in ipso
actu conceptionis cor-
poris Christi: de ac-
tione enim circa il-
lum actum est questio.
¶ In corpore articu-
li quatuor sunt: pri-
mo referuntur opinio-
nes quaedam habens duas
partes. Secundo,
improbatur prima
pars illius: tertio re-
spondetur: quarto res-
pondetur questio.

¶ Quo ad primum
opinio dicitur beata
uirgo operata in
conceptione Chri-
sti actiue dupliciter:
scilicet naturali, &
supernaturali uir-
tute. Et prima par-
tis ratio est commu-
nis de inchoatione
formarum in mate-
ria per aliquod co-
operatum principium
in materia: in
hoc enim ponitur dif-
ferentia inter trans-
mutationem natura-
lem & artificialem:
quia naturalis habet
tale principium
in materia, & ideo est
naturalis, artificialis
vero habet solum
materiam pure pas-
siuam.

¶ Quo ad secundum
tripliciter arguitur con-
tra hoc auctor. Pri-
mo interueniendo fun-
damentum, quia ad
mutationem natura-
lem sufficit princi-
pium materiale esse
passiuum, ex aucto-
ritate Aristotelis. Secun-
do, quia impossibile
est, quod materia agat
ad sui formationem:
quia non est actus age-
re enim est actus non
potentiae: semper enim
actum abitur species
mouere, ut dicitur 3.
Physico. Tertio, quia
impossibile est ali-
quid non diuisum
in duas partes (ut
anima) mouere se-
ipsum, ex 8. Physico-
rum.

¶ Aduerte hic, quod
oportet digredi ad
questiones multas,

Examinandae essent haec rationes. Nam & de inchoatione formam & de motu grauium & leuium, & de maxima atque uectusissima ambiguitate, an aliquod seipsum mouere possit, tractare oporteret, & non Theologiam, sed philosophiam puram tradere opere longo, propterea extra librum hunc tractanda haec relinquam.

¶ Quo ad tertium ponitur primo ratio secundae partis. Et assumitur ratio haec duo. Alterum naturale, scilicet quod mater concurrat ad generationem per proprium semen, actiue concurrans ad generationem. Alterum supernaturale, scilicet quod beata Virgo data est miraculose uirtus illa actiua, quam aliae matres habent per feminae, ut scilicet sine semine possit quod per semen ponitur, & huius miraculi ratio est integerrima uirginitas, cui reputatur quia feminis resolutio. Deinde ponitur improbatio istius opinionis quo ad radicem eius, & ipsam bipartitam. Et est ratio ista. Distinctio sexus est a natura propter diuersam operationem ad generationem opportunam, ergo est penes diuersitatem agentis, & patiens, ergo tota uirtus actiua est ex parte maris: passio uero

go nihil actiue fecit in coceptione corporis Christi.

RESPON. Dicendum, quod quidam dicunt beatam Virginem aliquid actiue operatam esse in coceptione Christi, & naturali uirtute, & supernaturali. Naturali quidem uirtute, quia ponunt quod in qualibet materia naturali est aliquid actiuum principium, alioquin creditur, quod non esset transmutatio naturalis. in quo decipiuntur, quia transmutatio de naturalis per principium intrinsecum, non solum actiuum, sed et passiuum. Expresse, n. dicit Philo. * in 8. Phy. quod in grauius, & leuius est principium passiuum motus naturalis, & non actiuum. Nec est possibile, quod materia agat ad suam formationem, quia non est actus. Nec est etiam possibile, quod aliquid moueat seipsum, nisi diuidatur in duas partes, quarum una sit mouens, & alia sit mota, quod in solis animatis contingit, ut probatur 8. Physicis. * Supernaturali autem uirtute, quia dicitur ad matrem requiri, quod non solum materiam ministret (quae est

licet, n. sequatur, ergo uis actiua se tenet ex parte patris, non tamen sequitur, ergo tota se tenet ex illa parte. Et confirmatur, quia emuldas coedentes mare & femina distingui penes actiuum & passiuum, pater et concurrat aequaliter passiuo, pro quo pars se minus paterni materialiter concurrat ad generationem. Igitur e contra aliquid ex parte matris non inconuenit concurrere actiue, quamuis principaliter concurrat passiuo, & sic falsum est, totam uis actiuam ex parte maris, & totam passiuam ex parte femininae se tenere.

¶ Antequam ad haec dicatur dubia, est terminus progressus articuli, ut motus alij propinquis dubijs possit simul responderi. ¶ Quo ad quartum respondetur quod sito duabus conclusionibus. Prima est, beata Virgo in ipsa coceptione Christi nihil actiue operata est: sed solum materiam ministravit. Secunda conclusio est. Ante coceptionem operata est aliquid actiue, praeparando materiam, ut esset apta conceptui, & prima conclusio non aliter in litera probatur, quam ex supradictis illam inferendo: si enim tota uis actiua generationis est ex parte maris, refert, ut femina passiuo solum concurrat. Secunda autem conclusio tamquam manifesta relinquitur, quasi consequenter se habens. ¶ Aduerte hic, quod aliud est loqui de ipso actu coceptionis, & aliud de mensura ipsius actus. In litera non dicitur, quod beata Virgo nihil actiue operata est in mensura actus coceptionis, sed dicitur quod nihil actiue operata est, in ipso actu coceptionis. Nam beata Virgo in illo instanti coceptionis materiam ministravit, ac per hoc actiue operata est, quia materiam ministrare, agere proculdubio est: ita quod in toto tempore praecedente instanti coceptionis, beata Virgo actiue praeparauit materiam (ut in secunda conclusione dicitur) & in instanti terminante tempus illud, quod fuit instanti coceptionis, praeparatam materiam ministravit (ut in prima conclusione dicitur) quasi ad terminum suae actionis perueniens. Ad ipsum autem coceptionis actum non concurrat actiue, sed passiuo, suscipiendo in materia ministrata actionem agentis Spiritus sancti loco feminis.

¶ Occurrit circa conclusionem dubij ex Sco. in 3. sent. di. 4. q. 1. di recte contra doctrinam praesentis articuli arguere, primo de matribus in coitu. Tum primo, quia formas eiusdem speciei consequuntur potestates naturales eiusdem speciei, mas & femina sunt eiusdem speciei 10. Met. ergo si forma maris sequitur potentia uegetatiua actiua, similiter & forma feminae. Et confirmatur, quia aliter uegetatiua maris & feminae differret sicut actiua & passiuo, & ita essent potentiae omnino alterius rationis. Tum secundo, quia mater naturaliter plus diligit filium quam pater, ut patet 8. Eth. Ergo filius est opus matris. Et probatur consequentia, quia pater diligit filium ut opus suum. Tum tertio, quia filius assimilatur magis patri, quam matri, ergo in matre est uirtus actiua. Probatur sequela, quia agentis est assimilare sibi effectum, ita quod effectus nullis assimilatur, nisi per aliquam actionem eius. Tum quarto, quia mater tantum esse quasi uas, in quo fitur in loco conueniente generatur proles, & de aliquo eius ut materia, non uis plus dare matri quam terrae, in generatione minerarum, si de aliquo eius generatur minera, & sic talis terra esset mater minerarum, imò homo esset mater uermis in eo geniti loco conuenienti ex aliquo hominis. Et si dicatur quod uermis non est eiusdem speciei, obijciatur quod asina est mater mulae, & tamen non est eiusdem speciei. ¶ Secundo principaliter obijciatur de hac matre in speciali per illud Dama. c. 40. uirtutem tribuens susceptam, simul autem, & generatiuam: si enim ipsa esset tantum principium passiuum, non uideret quare copulauit uirtuti susceptae uirtute generatiuam.

D. 1117.

D. 616.

¶ Ad

Inf. q. 31. 4. ad 2. 8. di. 3. q. 2. 113. c. 1. 1. r. ante d. 11.

110. q. 31. 4. ad 2. 8. di. 3. q. 2. 113. c. 1. 1. r. ante d. 11.

Ad euidenciam motarum questionum, sciendum est quod ve- ritas questionis huius, sicut & multarum aliarum in medio con- sistit. Et ideo extrema sectati errauerunt: & quia medium extre- morum naturas sapit, veritatis aliquid attigerit. Feminarum enim potentia ad partem vegetariam spectantes actiue proculdu- bio sunt, sed res facta ab actiua potentia fe- minae materiale est, non actiuum gener- ationis principium: ita quod mas & fe- mina conueniunt in hoc, quod utriusque potentia sunt actiue, sed differunt in re fa- cta per illas poten- tias, nam factum a ma- re, semen est actiuum generationis princi- pium. factum vero a femina, quicquid sit illud menstruum aut semen, materiale est generationis princi- pium. Hac est peri- pateticorum quos Au- ctor sequitur senten- tia, consonante pri- mae philosophiae, quo- niam sic inter mare, & femina unitas spe- cifica saluatur, & in formis, & in poten- tijs, & differentia po- nitur ex parte corpo- ris, seu materiae, dum penes res factas, non penes potentias ani- mae, diuersitas for- malis actiui & passi- ui collocat: res enim facta ex parte corpo- ris se tenet. Consonat quoque specifica di- stinctio maris & fe- minae in genere sexus differentia siquidem maris & feminae for- malis est in genere sexus, materialis autem in genere animalis, unde ista specifica di- stinctio ex parte materiae consequens ani- malis genus, rationaliter insert in ipsi proprijs effectibus ma- ris & feminae diuersarum rationum conditiones. Auctoriatur de- mum huic positioni, ipsa exterior dispositio membrorum cum suis proprijs operationibus apparentibus manifesta: membra si- quidem masculino sexu propria ad agendum apta conspiciuntur, membra vero femineo sexu propria ad recipiendum facta vide- mus, & feminas recipere semen a maribus efficientibus illud, constat. Recipere autem adeo includitur in eo quod est pati, ut et in substantijs immaterialibus, in quibus non manifeste appareat potentia passiuua, dicamus eas tantum pati quantum recipiunt. Quo fit, ut alienus a philosophia vijs sit, qui negat feminas pati in conceptione, experientia testante eas recipere semen virile.

Iocq. citato in arg.

in conceptione Christi, siue ali- quid egerit, ex quo sequitur ip- sam fuisse patrem Christi, siue ni- hil egerit (vt quidam dicunt) ex quo sequitur huiusmodi poten- tiam actiuam sibi frustra fuisse col- latam. Et ideo dicendum est, quod in ipsa conceptione Christi beata Virgo nihil actiue operata est, sed sola materia ministravit: ope- rata tamen est ante concep- tionem aliquid actiue, preparando materia, vt esset apta conceptui.

AD PRIMUM ergo dicendum, quod illa conceptio tria priuile- gia habuit scilicet quod esset si- ne peccato originali, quod esset non puri hominis, sed Dei & homi- nis, item quod esset conceptio vir- ginis & haec tria habuit a Spiritu- sancto. Et ideo dicit Dam. * qua- rum ad primum, quod Spiritus sanctus superuenit Virgini purgans ip- sam, i. praeseruans, ne cum peccato originali conciperet. Quantum ad secundum dicit, & virtutem susceptiuam verbi Dei tribuens, i. vt con- ceperet verbum Dei. Quantum au- tem ad tertium dicit, simul autem & generatiuam, vt. i. manens virgo

generatiua feminae est actiua, non generationis, sed materiae pro- xima & propria ipsius generationis & geniti. Ad secundum dicitur, quod mater diligit filium suum, ut pro- prium opus esse actiue, secundum propriam materiam seu pro- prium corpus ipsius filii: est enim ipsa effectiua causa materiae proxima, ut dictum est. Et ex hoc patet responsio ad tertium, concedendo quod quia ma- ter est causa effectiua materiae proxima filii, ideo filius assimila- tur matri: sed falluntur arguentes a negata efficientia respectu actus conceptionis seu generationis in utero, ad inferendum negari omnem efficientiam respectu filii. Ad quartum dicitur, quod nos non dicimus matrem esse ut vas seu locum, &c. ambae enim opiniones sunt extremae, & quod mater concurrat actiue ad generationem, & quod mater fit pure recepti- uae, & passiuae principium filii: media siquidem est peripatetica sententia, matrem esse principium actiuum materiae filii, & passiuum generationis eiusdem.

Ad obiecta ex Damasceni auctoritate respondetur in litera ad primum, quod ideo generatiua adiunxit Damascenus susceptiuam, quia diuersas condiciones indicant: susceptiuam quidem potentia ad fi- lium Dei referatur, generatiua autem ad uirginitatem matris, vir- go, n. manens uirgo, non potest generare, quia generatio tunc tantum naturaliter fieri potest a femina, quantumcumque facunda, quum concipere potest: concipere autem passiuum non potest sine uirili femi- ne, quod si fit, iam non uirgo concipere. Quia ergo beata Virgi- ni tributum est, ut manens uirgo posset concipere, ideo ad hoc de- scribendum Dam. addidit generatiuam, potentia enim passiuae generatiua, proculdubio potentia generatiua est multum distans a ratione potentiae susceptiuae uerbi Dei, ut patet.

di inter mare & feminam ratio fit penes agere & pati procul- dubio generationem, propter quam per se primo est sexus, & eius diuersitas.

Ad obiecta Scoti contra doctrinam articuli huius de mari- bus in communi respondetur, & ad primum dicitur, quod mirum est de isto homine affu- mente argumentum Au- ctoris in litera secun- dum, & uidente re- sponsum, & tamen arguente, quasi Au- ctor non responde- rit. Dicimus ergo, ut iam dictum est, quod nec sonniauimus po- tentiam uegetariuam in muliere esse passi- uam, actiua enim est, sed materiae in quam semen uiri agit: sicut etiam in uno & eod- dem homine digesti- ua uirus est actiua materiae, in quam nutri- triua agit, conuer- tendo in substantiam aliam. Nec accipias proprie, sed exempli gratia dictum in litera in responsione ad secundum, quod po- tentia generatiua in mari & femina sint sicut ars superior & inferior: sunt enim non diuersae, sed eiu- dem rationis in se, quous- si ad res effectas ab eis referantur, diuersa- rum rationum inueni- untur: secundum diuer- sam rationem actiui & passiuui agendi & pati- endi, ut dictum est. Dic ergo, quod potentia generatiua feminae est actiua, non generationis, sed materiae proxima & propria ipsius generationis & geniti.

AD TERTIUM dicendum, quod ad hoc quod transmutatio sit natu- ralis, non requiritur, quod in mate- ria sit principium actiuum, sed solum passiuum, ut dictum est.

QVAESTIO XXXIII. De modo & ordine conceptionis Christi in quatuor articulis diuisa.

DEINDE considerandum est de modo & ordine conceptionis Christi.

Et circa hoc quatuor. Primo, Virum corpus Christi in primo instanti concep- tionis fuerit formatum.

generatiua feminae est actiua, non generationis, sed materiae proxima & propria ipsius generationis & geniti.

Ad secundum dicitur, quod mater diligit filium suum, ut pro- prium opus esse actiue, secundum propriam materiam seu pro- prium corpus ipsius filii: est enim ipsa effectiua causa materiae proxima, ut dictum est.

Et ex hoc patet responsio ad tertium, concedendo quod quia ma- ter est causa effectiua materiae proxima filii, ideo filius assimila- tur matri: sed falluntur arguentes a negata efficientia respectu actus conceptionis seu generationis in utero, ad inferendum negari omnem efficientiam respectu filii.

Ad quartum dicitur, quod nos non dicimus matrem esse ut vas seu locum, &c. ambae enim opiniones sunt extremae, & quod mater concurrat actiue ad generationem, & quod mater fit pure recepti- uae, & passiuae principium filii: media siquidem est peripatetica sententia, matrem esse principium actiuum materiae filii, & passiuum generationis eiusdem.

Ad obiecta ex Damasceni auctoritate respondetur in litera ad primum, quod ideo generatiua adiunxit Damascenus susceptiuam, quia diuersas condiciones indicant: susceptiuam quidem potentia ad fi- lium Dei referatur, generatiua autem ad uirginitatem matris, vir- go, n. manens uirgo, non potest generare, quia generatio tunc tantum naturaliter fieri potest a femina, quantumcumque facunda, quum concipere potest: concipere autem passiuum non potest sine uirili femi- ne, quod si fit, iam non uirgo concipere. Quia ergo beata Virgi- ni tributum est, ut manens uirgo posset concipere, ideo ad hoc de- scribendum Dam. addidit generatiuam, potentia enim passiuae generatiua, proculdubio potentia generatiua est multum distans a ratione potentiae susceptiuae uerbi Dei, ut patet.

Super Questionis trigesima tertiae Articulum primum.

Titulus de mensura formationis, qua corpus figuratum in membrorum interiorum & exteriorum forma est, quarrit, an scilicet mensura durationis ipsius formationis fuerit instans conceptionis, an sicut in alijs hominibus fuerit tempus consequens conceptionem.

In corpore articuli primo distinctio trimembris fit: secundo singula tractantur membra, & sic respondetur quaesito.

Distinctio